

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2020.3.12>**К. О. Кривошеєв**

аспірант кафедри адміністративного, господарського права
та фінансово-економічної безпеки
Навчально-наукового інституту права
Сумського державного університету

ПРАВООХОРОННІ ОРГАНИ ЯК СУБ'ЄКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Стабільність фінансової системи є надзвичайно важливою для держави, адже високий рівень захищеності такої системи від зовнішніх та внутрішніх загроз створює передумови для стабільного функціонування економіки країни та стабільного і дієвого виконання обов'язків органами державної влади, органами місцевого самоврядування щодо акумулювання фінансових ресурсів. Наявність стабільної фінансової системи дозволяє забезпечити ефективний розвиток підприємництва та вкладення зарубіжних інвестицій у розвиток вітчизняного бізнесу без страху зазнати збитки. Таким чином, стабільність фінансової системи прямо пов'язана із забезпеченням фінансової безпеки держави.

Суб'єкти забезпечення фінансової безпеки держави є ключовим елементом механізму забезпечення фінансової безпеки. Суб'єкти забезпечення фінансової безпеки держави – це суб'єкти фінансових відносин, діяльність яких спрямована на своєчасне виявлення, попередження, нейтралізацію та ліквідацію загроз фінансовій безпеці держави та проявляється через застосування системи інституційно-правових та організаційних заходів впливу, або є тими суб'єктами, які своїми діями реалізувати конституційне право на формування органів державної влади, діяльність яких у подальшому тією чи іншою мірою буде спрямована на забезпечення фінансової безпеки держави.

У даній статті досліджено наукову категорію «правоохоронні органи», проаналізовано сучасні дослідження у сфері окреслення теоретико-правових особливостей поняття «правоохоронні органи». Проаналізовано такі нормативно-правові акти: Закон України «Про основи національної безпеки України»; Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів»; наказ «Про затвердження Інструкції про порядок проведення контрольних заходів контрольно-ревізійним відділом Державної судової адміністрації України»; Закон України «Про прокуратуру»; Закон України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів»; Закон України «Про національну безпеку»; Закон України «Про національну поліцію»; Закон України «Про Державне бюро розслідувань»; Закон України «Про Службу безпеки України»; Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України»; Закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні»; Митний кодекс України; Податковий кодекс України.

Ключові слова: правоохоронні органи, фінансова безпека держави, суб'єкти забезпечення фінансової безпеки держави.

Постановка проблеми. Необхідно визначити адміністративно-правовий статус правоохоронних органів як суб'єктів забезпечення фінансово-економічної безпеки в Україні, окреслити особливості їх діяльності та вплив на стан національної безпеки в державі.

Аналіз останніх досліджень та публікацій показав, що дослідження адміністративно-правового статусу правоохоронних органів є надзвичайно актуальним для України, особливо після початку реформування податкової міліції. Останні дослідження Гаруста Ю.В.,

Мельника В.І., Куліша А.М. показали значимість правоохоронних органів у системі забезпечення фінансово-економічної безпеки України.

Мета статті – дослідити правоохоронні органи як суб'єкти забезпечення фінансової безпеки України.

Виклад основного матеріалу. Уперше визначення поняття «правоохоронні органи» у вітчизняній науці було надано А.М. Куліш, який запропонував розуміння даної категорії як багаторівневої соціальної системи, що включає систему правових засобів, методів та гарантій,

які забезпечують охорону суспільних відносин від протиправних посягань, та державних органів, які виконують правоохоронні функції [1, с. 21].

О.М. Бандурка зазначає, що правоохоронні органи – це державні установи й організації, які функціонують у суспільстві та основним завданням діяльності яких є забезпечення законності, боротьби зі злочинністю та іншими правопорушеннями [2, с. 154].

Під категорію «правоохоронні органи» М.І. Мельник та М.І. Хавронюк запропонували розуміти державні органи, які, діючи в межах кримінально-процесуальної або адміністративної процедури, ведуть боротьбу зі злочинністю та правопорушеннями, що тягнуть за собою юридичну відповідальність у сфері публічного права [3, с. 72].

На думку А. Колодія та А. Олійника, правоохоронні органи – це структуровані колективи службовців, що здійснюють державні і недержавні функції контролю, нагляду, досудового слідства, охорону і захист усіх форм власності, охорону природи, охорону прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина, виконують інші правоохоронні функції [4, с. 254].

У свою чергу, Р. Тевлін до таких органів відносить всі державні органи, які наділені певними повноваженнями в галузі контролю за додержанням законності і правопорядку

[5, с. 52]. Аналогічну позицію у своїх дослідженнях висловлюють і Ю. Ведерніков, А. Папна. До таких органів науковці віднесли: органи поліції, прокуратури, Служби безпеки України, охорони державних кордонів, Державної контрольно-ревізійної служби, Державної податкової служби, а також органи юстиції та адвокатури [6, с. 196].

У вітчизняному законодавстві надана значна кількість визначень поняття «правоохоронні органи», які закріплені і в законах України, і в підзаконних актах (таблиця 1). Вважаємо, що відсутність чіткого окреслення дефініції «правоохоронні органи» негативно впливає на діяльність правоохоронних органів, адже неточності та суперечки щодо їх адміністративно-правового статусу створюють перешкоди у виваженому та ґрунтовному окресленні компетенції та повноважень таких органів, соціально-правового статусу їх працівників.

На нашу думку, для положень чинного законодавства України характерним є не визначення дефініції «правоохоронні органи» із чіткою характеристикою даного органу, окресленням його правового статусу та особливостей діяльності. Вектор декларування спрямований на перелік органів, які можуть бути віднесені до правоохоронних. Ураховуючи дану ситуацію, В. Півненко вказує на можливість розмежування переліку правоохоронних органів за

Таблиця 1

Визначення поняття «правоохоронні органи», закріплені в положеннях чинного законодавства України

№ п/п	Термін	НПА
1.	Правоохоронні органи – це органи, на які покладені спеціальні завдання щодо гарантування державної безпеки і захисту державного кордону України.	Конституція України від 28.06.1996 р. [7]
2.	Правоохоронні органи – це органи державної влади, на які Конституцією і законами України покладено здійснення правоохоронних функцій.	Закон України «Про основи національної безпеки України» від 19.06.2003 №964-V [8]
3.	Правоохоронні органи – це органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, органи доходів і зборів, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції	Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993 № 3781-XII [9]
4.	Правоохоронні органи – це органи прокуратури, внутрішніх справ, служби безпеки, державної контрольно-ревізійної служби та державної податкової служби	Наказ Про затвердження Інструкції про порядок проведення контрольних заходів контрольно-ревізійним відділом Державної судової адміністрації України від 29.07.2011 № 120 [10]
5.	Правоохранительные органы – это государственные органы, которые в соответствии с национальным законодательством Сторон обеспечивают безопасность государства, общества, граждан и ведут борьбу с преступностью.	Договір про порядок перебування та взаємодії співробітників правоохоронних органів на територіях держав-учасниць СНД від 04.06.1999 р. [11]

Джерело: складено автором на підставі офіційних текстів чинних нормативно-правових актів.

гілками влади. Так, науковець пропонує правоохоронними органами виконавчої гілки влади визначити Міністерство внутрішніх справ України, Службу безпеки України, Державну прикордонну службу України тощо; правоохоронними органами законодавчої гілки влади – Уповноваженого Верховної Ради України із прав людини та Рахункову палату; правоохоронними органами судової гілки влади – загальні та спеціальні суди. Окреме місце в даній системі органів дослідник виділяє для органів прокуратури. В. Півненко стверджує, що прокуратура за своїм статусом посідає особливе місцеве та виступає як спеціальний конституційний орган [12, с. 264]. При цьому дослідник звертає увагу на сам Закон України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII, який не відносить органи прокуратури до правоохоронних. У відповідності до частини 1 статті 1 даного Закону Прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальний інтерес суспільства та держави [13].

Ураховуючи все вищевикладене, вважаємо, що правоохоронні органи – це система державних органів, основним завданням діяльності яких є виконання функцій правоохоронної діяльності на підставі положень чинного законодавства України, яка полягає в гарантуванні державної безпеки, захисті державного кордону, охороні і захисті прав, свобод і законних інтересів держави і населення.

Досліджуючи питання статусу правоохоронних органів, які забезпечують фінансову безпеку державу, та чіткого окреслення переліку таких органів, окремі дослідники посилаються на положення статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» від 23 грудня 1993 р. Зокрема, О.М. Рєзнік стверджує, що саме дане положення законодавства України дає підстави вважати, що до системи правоохоронних органів, які забезпечують фінансову безпеку держави, можна віднести виключно органи Національної поліції України, органи Служби безпеки України, органи прокуратури, підрозділи податкової міліції Державної фіскальної служби України та Національне антикорупційне бюро України [2, с. 36].

Але звертаючись до змісту даного Закону, зазначимо, що в ньому надається характеристика поняттю «правоохоронні органи» та перелічено, які саме органи можна віднести до правоохоронних. Більш того, в жодному положенні

не надано характеристики поняттю «правоохоронні органи, які забезпечують фінансову безпеку держави», а зміст поняття «правоохоронні органи» значно ширший, ніж вказує дослідник, та включає: «органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, органи доходів і зборів, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції» [14].

Звертаємо увагу, що положенням Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» від 23 грудня 1993 р. все ж таки не надано вичерпний перелік правоохоронних органів, а саме положення завершується словами: «... інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції».

Ураховуючи той факт, що фінансова безпека є складовою частиною національної безпеки, то, звертаючись до змісту Закону України «Про національну безпеку», зазначимо, що даний нормативно-правовий акт закріплює перелік державних органів, одним із завдань яких є забезпечення національної безпеки і оборони країни, це: Міністерство оборони України, Збройні Сили України, Державна спеціальна служба транспорту, Міністерство внутрішніх справ України, Національна гвардія України, Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна міграційна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Служба безпеки України, Управління державної охорони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, розвідувальні органи України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику [15].

Звертаємо увагу, що на законодавчому рівні надано лише загальний перелік органів, які забезпечують національну безпеку держави. Тому пропонуємо, базуючись на ключових завданнях та меті діяльності таких органів, виокремити ті, з них, які функціонують із метою забезпечення фінансової безпеки України.

У відповідності до частини 1 статті 1 Закону України «Про національну поліцію» від 05.07.2015 р. № 580-VIII Національна поліція України – це центральний орган виконавчої

влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [16].

Слушною з даного приводу є позиція О.О. Сосновик, В.І. Мельника та Ю.В. Гаруста, які зазначають, що хоча не всі завдання Національної поліції направлені на забезпечення фінансової безпеки держави, однак більшість із них все ж таке мають економічне забарвлення. У зв'язку із чим даний державний орган можна віднести до суб'єктів забезпечення фінансової безпеки держави.

Законом України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 р. № 794-VIII частиною 1 статті 1 прямо закріплено, що Державне бюро розслідувань є державним правоохоронним органом, на який покладаються завдання щодо запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції [17]. Аналізуючи положення даного Закону та визначені ключові завдання діяльності Державного бюро розслідування, вважаємо за можливе віднести даний орган до суб'єктів забезпечення фінансової безпеки з огляду на наступне. Так, один із аспектів діяльності державного органу спрямований на протидію корупційним правопорушенням, які негативно впливають на загальний стан фінансової системи та економіки країни.

Законом України «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992 р. № 2229-XII визначено, що Служба безпеки України – державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України. До завдань Служби безпеки України також входить попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів проти миру і безпеки людства, тероризму, корупції та організованої злочинної діяльності у сфері управління і економіки та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України [18].

Таким чином, те, що Служба безпеки України є суб'єктом забезпечення фінансової безпеки є безспірним фактом. Адже у змісті нормативного положення чітко закріплено, що на Службу безпеки України покладено захист економічного потенціалу, попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів у сфері корупційної діяльності, у сфері управління та економіки.

Питанню протидії корупційним правопорушенням в законодавстві України приділено значну увагу. Так, Законом України «Про Наці-

ональне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 р. №1698-VII визначено, що Національне антикорупційне бюро України є державним правоохоронним органом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових [19]. Таким чином, до списку суб'єктів забезпечення фінансової безпеки України можна також віднести і Національне антикорупційне бюро України.

На нашу думку, особливим органом у системі суб'єктів забезпечення фінансової безпеки є Прокуратура України, адже чинним законодавством України прямо не передбачені повноваження органу у фінансово-економічній сфері. Однак, статтею 2 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII на прокуратуру покладаються функції нагляду за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство [13].

Митним кодексом України від 13.03.2012 № 4495-VI закріплено призначення митних органів, яке полягає у створенні сприятливих умов для розвитку зовнішньоекономічної діяльності, забезпечення безпеки суспільства, захист митних інтересів України. Вважаємо, що за фактом виконання покладених на митні органи завдань, вони прямо впливають на економіку в країні та загальний стан забезпеченості фінансової безпеки [20].

Реалізує митну та державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування законодавства з питань державної митної справи Державна митна служба України, яка і є суб'єктом забезпечення фінансової безпеки держави

У свою чергу, реалізація податкової політики закріплена за Державною податковою службою України, яка у відповідності до Положення про Державну податкову службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. № 227 є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну податкову політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування [21].

У складі Державної фіскальної служби України та її територіальних підрозділів функціонують підрозділи податкової міліції, ключовими

завданнями яких є: запобігання кримінальним та іншим правопорушенням у сфері оподаткування та бюджетній сфері, їх розкриття, розслідування та провадження у справах про адміністративні правопорушення; розшук осіб, які переховуються від слідства та суду за кримінальні та інші правопорушення у сфері оподаткування та бюджетній сфері; запобігання і протидія корупції в контролюючих органах та виявлення її фактів; забезпечення безпеки діяльності працівників контролюючих органів, захисту їх від протиправних посягань, пов'язаних із виконанням службових обов'язків [22].

Із приводу визначення статусу податкової міліції та її місця в забезпеченні фінансової безпеки в Україні слушною є позиція В.І. Мельника та Ю.В. Гаруста, які, досліджуючи питання визначення суб'єктів забезпечення фінансової безпеки, констатували, що більшість завдань даного органу спрямована на забезпечення та підтримку належного рівня фінансово-економічної складової частини державної безпеки в Україні [5, с. 35]. Таким чином, податкова міліція також може розглядатися як суб'єкт забезпечення фінансової безпеки держави.

У відповідності до пункту 1 Положення про Державну аудиторську службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2016 р. № 43, Державна аудиторська служба України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів та який реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю [23].

На підставі змісту Положення про Державну аудиторську службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2016 р. № 43, можемо стверджувати, що даний орган є органом державного фінансового контролю. Згідно зі статтею 2 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» від 26.01.1993 № 2939-XII головними завданнями органу державного фінансового контролю є: здійснення державного фінансового контролю за використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, правильністю визначення потреби в бюджетних коштах та взяттям зобов'язань, ефективним використанням коштів і майна, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності в міністерствах та інших органах виконавчої влади, державних фондах,

фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах, в установах та організаціях, які отримують (отримували у періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують (використовували в періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно, за дотриманням бюджетного законодавства, дотриманням законодавства про закупівлі, діяльністю суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності, які не віднесені законодавством до підконтрольних установ, за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні [24].

Висновки і пропозиції. Отже, правоохоронні органи у сфері забезпечення фінансової безпеки виконують життєво важливі для всього суспільства завдання. Однак ані в законодавстві України, ані в науковій літературі не вироблено єдиного підходу до визначення правоохоронних органів, які є суб'єктами забезпечення фінансової безпеки. Разом із тим, дослідивши положення чинного законодавства України, а також позиції провідних юристів-дослідників із питань забезпечення фінансово-економічної безпеки в Україні, можемо стверджувати, що правоохоронними органами, які є суб'єктами забезпечення фінансової безпеки України, є Національна поліція, Державне бюро розслідування, Служба безпеки України, Національне антикорупційне бюро України, Прокуратура України, Державна митна служба України, Державна податкова служба України, податкова міліція, Державна аудиторська служба України. Більш того, враховуючи проведене дослідження щодо теоретичного окреслення категорії «правоохоронні органи, що забезпечують фінансову безпеку держави», вважаємо за можливе розуміти систему державних органів, основним завданням діяльності яких є виконання функції правоохоронної діяльності у сфері публічних фінансів та фінансової безпеки, що полягає в гарантуванні такої безпеки та захисті прав, свобод і законних інтересів держави і населення.

Список використаної літератури:

1. Куліш А.М. Правоохоронна система України: адміністративно-правові засади організації та функціонування : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків : ХНУВС, 2009. 31 с.

2. Судебные и правоохранительные органы Украины : учебник / под ред. А.М. Бандурки. Харків : Університет внутрішніх справ, 1999. 350 с.
3. Мельник М.І. Правоохоронні органи та правоохоронна діяльність : навч. посіб. Київ : Атіка, 2002. 576 с.
4. Правознавство : підручник / А. Колодій, А. Олійник. Київ : Правова єдність ВАВ, 2009. 792 с.
5. Тевлін Р. Про поняття «правоохоронні органи» у широкому та вузькому розумінні. *Радянське право*. 1985. № 7. С. 51–54.
6. Теорія держави і права : навчальний посібник / С. Бостан, С. Гусарєв, Н. Пархоменко та ін. Київ : ВЦ «Академія», 2013. 348 с.
7. Конституція України від 28.06.1996 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
8. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19.06.2003 № 964-V. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/964-15>.
9. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23.12.1993 № 3781-XII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12>.
10. Про затвердження Інструкції про порядок проведення контрольних заходів контрольно-ревізійним відділом Державної судової адміністрації України : Наказ від 29.07.2011 № 120. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0749-05>.
11. Договір про порядок перебування та взаємодії співробітників правоохоронних органів на територіях держав-учасниць СНД від 04.06.1999 р. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/997_836.
12. Півненко В. Прокурорський нагляд в Україні : навч. посібник. Харків : Харків юридичний, 2008. 304 с.
13. Про прокуратуру : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.
14. Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів : Закон України від 23 грудня 1993 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12>.
15. Про національну безпеку : Закон України від 21.06.2018 р. № 2469-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>.
16. Про національну поліцію : Закон України від 05.07.2015 р. № 580-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
17. Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12.11.2015 р. № 794-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19>.
18. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 р. № 2229-XII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>.
19. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14.10.2014 р. № 1698-VII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>.
20. Митний кодекс України від 13.03.2012. № 4495-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
21. Про Державну податкову службу України затвердженої постановою Кабінету Міністрів України : Положення від 06.03.2019 р. № 227. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2019-%D0%BF>.
22. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
23. Про Державну аудиторську службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України: Положення від 03.02.2016 р. № 43. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF>.
24. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні : Закон України від 26.01.1993 № 2939-XII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12>.

Kryvosheyev K. O. Law enforcement authorities as subjects of financial security of Ukraine

The stability of the financial system is extremely important for the state, because the high level of protection of such a system from external and internal threats creates the preconditions for stable functioning of the economy and stable and effective performance of duties by public authorities and local governments to accumulate financial resources. The presence of a stable financial system allows to ensure the effective development of entrepreneurship and foreign investment in the development of domestic business without fear of loss. Thus, the stability of the financial system is directly related to ensuring the financial security of the state.

The subjects of financial security of the state are a key element of the mechanism of financial security. Subjects of financial security of the state are subjects of financial relations, whose activity is aimed at timely detection, prevention, neutralization and elimination of threats to financial security of the state and is manifested through the application of a system of institutional, legal and organizational measures, or are those subjects, which by their actions to exercise the constitutional right to form public authorities, whose activities in the future to some extent will be aimed at ensuring the financial security of the state.

This article examines the scientific category of “law enforcement agencies”, analyzes modern research in the field of outlining the theoretical and legal features of the concept of “law enforcement

agencies". The following normative legal acts are analyzed: Law of Ukraine "On Fundamentals of National Security of Ukraine"; Law of Ukraine "On State Protection of Court and Law Enforcement Officials"; order "On approval of the Instruction on the procedure for conducting control measures by the control and audit department of the State Judicial Administration of Ukraine"; Law of Ukraine "On the Prosecutor's Office"; Law of Ukraine "On State Protection of Court Employees and Law Enforcement Bodies"; Law of Ukraine "On National Security"; Law of Ukraine "On the National Police"; Law of Ukraine "On the State Bureau of Investigation"; Law of Ukraine "On the Security Service of Ukraine"; Law of Ukraine "On the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine"; Law of Ukraine "On the basic principles of public financial control in Ukraine"; Customs Code of Ukraine; Tax Code of Ukraine.

Key words: law enforcement agencies, financial security of the state, subjects of ensuring financial security of the state.